

prišli k pameti in bomo temu primerno tudi pozdravili Mermoljo. Ti gnusi nas ne bodo več vodili za nos.

Polenšak. Zadnje nedeljo dne 10. septembra so prihitali k nam na Polenšak krepki Orli in Orlice od Sv. Tomaža. Po večernicah so Orli in Orlice zunaj pred cerkvijo z odločnim nastopom proizvajali proste vaje! Pravo ploskanje e pa žel mlad Orlič, ki je smuknil pri skupinskih vajah na vrh piramide. Vsa čast Orlom telovadcem, vrlim Orlicam kot plesalkam, kakor tudi Orlom tamburašem, ki so krepko udarjali na svoje tamburice! To so bile za nas Polenšane res urce poštenega razvedrila, zato pa na tem mestu izražamo najprisrčnejšo zahvalo vsem vodteljem in izletnikom tega izleta ter jim kličemo v zahvalo krepko Bog živiti!

Polenšak. Čuden ptič je priletel k nam na Polenšak, pravijo, da tam, nekje od Medvedovega sela. Hvali se, da ima tisoč sokolskih jajc iz kojih bo valil Sokole in Sokoliče. Imenuje se Fink, menili bi, da bi pel čink, čink, pa čuj ga šmenca, poje čuk, čuk. Mi se temu petju ne čudimo, saj je že kot študent pretepal svojo mamo in hrbet njegove gospe je baje tudi že vaje pesmi — bunk, bunk. Pač pa mu svetujemo, da miruje in vestno vrši svojo učiteljsko dolžnost, za to je tukaj, za to je plačan! Pač pa smo radovedni, kako je z njegovo orožarno, z njegovima dvema vojaškima karabinerjema; enega so mu orožniki odvzeli, kje je še drugi! — Tako je stric Fink!

Polzela. Prostov. gas. društvo na Polzeli je obhajalo v nedeljo dne 10. t. m. blagoslovljenje plezalnega stolpa nad vse sijajno. Ob 9. uri je bil slovesen sprejem došlih gostov na kolodvoru, kjer je zapel moški zbor polzelskega in braslovčkegaga pevskega društva pod vodstvom tovariša podnačelnika požarne brambe Kronovskega iz tovarne pesem «Pozdrav». Nato je prevzel povelje nad člani, kateri so se udeležili sprejema na konjih tovariš načelnik Cimperman — splošno povelje pa tovariš župni podnačelnik Gologranc iz Celja. Ob 10h je bila slovesna sveta maša na prostem in ob enem blagoslovljanje plezalnega stolpa po č. g. župniku Jodlnu. Po sv. maši skupen obed. Ob pol 2h popoldan vaja z brigadnami Polzele, Braslovč in Letuša, katero je nadzoroval tovariš župni načelnik g. dr. Bergmann, pri katerih se je pokazala spretnost društev. Po končanih vajah je bil župni občni zbor, kateremu so prisostovali delegati od 23 društev. Občni zbor je otvoril tovariš župni načelnik gospod dr. Bergmann. Mnogo koristnih in potrebnih vprašanj se je rešilo, nato pa se je razvila prosta zabava. Zahvala gre v prvi vrsti gospodu Cimpermanu, da nam je dal vse prostore na razpolago. Zahvala tudi vsem cenjenim damam in gospodničam, katere so nas razveselile s svojimi okusno opremljenimi sotori ter gospodične, katere so skrbele za zabavo z ameriškano ženitvijo, šaljivo pošto ter šopki in postrežbo z jedili in pijačo. Pri blagoslovljenju stolpa je prisostoval tukajšnji tovarnar gospod dr. Wildi kot kum in gospa soproga kot kumica ter se udeležil proste zabave z vso svojo obitelji in uradništvom. Pri tej priliki se je izvolil gospod dr. Wildi častnim članom gasilskega društva na Polzeli in ob enem nas presenetil z darilom K10.000, katerega je poklonil tukajšnjemu gasilskemu društvu, za kar se mu je tovariš načelnik iz tovarne g. Vizjak v imenu polzelskega gasilskega društva iskreno zahvalil. Še enkrat zahvala vsem, ki so pripomogli k tako dobremu obisku.

Mozirje. K odhodu živinozdravnika Baša. Čitali smo, da je živinozdravnik Baš prestavljen v Maribor. Na eni strani smo vzeli to vest z veseljem na znanje, a na drugi strani pa z žalostjo v srcu. Kdo je Baš? Domači ga vsi poznajo, tujec pa je gotovo spoznal to malo osebo z otročjim vozičkom sredi trga. Da ni to navaden človek, se razvidi iz tega, ker se večkrat imenuje v časnikih. Kdor paje dostikrat v časnikih, je ali zelo dober človek, ali pa zelo slab. Sokol Baš pa je bil dostikrat v časnikih. Lahko si šteje v zaslugo, ker je precej pripomogel k zganam v Mozirju in v okraju. Ni ga menda trga na Stajerskem, ki bi bil na takem glasu, kot je Mozirje. Nekdaj so se pulili za Mozirje, danes se ga vse boji, odkar je zažupanil Sokol Pevec in njegovi. Med «njegovimi» je bil v prvi vrsti naš Baš, ki je p-magal po svoji strani k razdiranju. Cela Gornja Savinjska dolina si bo sedaj oddahnila, ko odide — no, mrhovišče, kojega ne bo treba delati, ko gre Baš. Pa tudi spretni domači živinozdravnik bo rešen vešal, katerega je gnalo ljudstvo v obup. Nad 50 let so on in pa njegovi predniki zdravili živino z najlepšim uspehom in v splošno zadovoljnost celega okraja, a Baš ga je zasledoval. Ljudstvo, prijatelji so ga klicali k bolni živini, a on ni smel, sicer bi ga Baš ... Da je Baš vnet liberalce in sicer zelo, tako da je celo ob volitvah za liberalce na jeden dan dvakrat glasoval v Ljubljani in v Mozirju, to je obče znano. Ravno ob pravem času odhaja, ker so se začeli nad njegovo glavo zbirati temni oblaki. Veseli smo, da gre, a žalostni, da je ta človek bil kedaj v Mozirju, ki je ljudstvu marsikatero bridko prizadjal.

Mozirje. Menjalnica dolarjev v Mozirju. Pisali smo v predzadnjem listu, kako trgovec Pevec valuto rešuje na navihan način. Svaril je namreč ljudi z javnimi razglasi, naj ne kupujejo živil, ker bo on ceneje preskrbel. Govorilo se je med ljudmi celo, da jo bo prodajal po 16 K. Ni čudo, da so mu ljudje nosili tisočake kar na račun za žito. No, in prodajal jo je potem po 22 K. Sedaj pa cena živilom pada. Ali bo sedaj Pevec poskrbel cenejše žito vsaj še za one tisočake, ki so še na računu. Bomo videli. Se lepše kupčije kot z žitom, dela z menjavanjem dolarjev. «Najbolje» se zamenja pri njem in najbolj «varni» so tam. Amerikanec je brez skrbi, da jih njemu ne bo nihče ukradel, če jih da Pevecu; kajti Pevec jih dolgo, dolgo, dolgo zamenjuje. Amerikanec naj čaka. Pravijo, da bi bilo teh dolarjev pri Pevecu za kakšen milijon. Kdor zna, ta zna in Pevec se prav posebno zna. Človek bi bil že nevoščljiv, toda iz samega usmiljenja ne sme biti. Kdo bi neki te lačne in nikoli nenasitne Sokole hranil, ako ne stadosi norcev. Mozirski Sokol si je pač svest svojih starih navad; kajti v zgodovini mozirskega Sokola bi bilo lahko zapisano: Mozirski Sokol je v probudo naroda koj iz početka prirejal izlete, za kar pa je bil potreben denar. Nek navdušen, a preprost Sokol je v to svrhu zaklal na Ljubnem jedno družino. Nesramne avstrijske oblasti so ga vtaknile v dolgo-trajno ječo, da bi uničile mozirsko narodno sokolsko misel. A motil se je Švab. Avstrija je šla, Sokol pa je še tu — kot tak — za narod. V svobodni Jugoslaviji so hudobni «kleriki,

kalci, so hoteli uničiti Sokola, ki je nosil ljudstvu prosveto s tem, da so se Sokoli oblečeni kopali, moderne zakone uveljavljali. a izobraženi in marljivi starosta Sokolov Pevec, je rešil z žitom in dolarji sokolsko valuto, kar je zgodovinski razmeram mozirskega Sokola primerno itd. — Pa ne, da bi si kdo kaj slabega mislil. — Da, v nedeljo pride v Mozirje general Culukafrov, katerega sprejme mozirski Sokol in naraščaj. Starosta mu ponudi — no že kaj. Zdravo in še jadenkrat zdravo!

Sv. Rupert nad Laškim. Katol. izobraževalno društvo pri Sv. Rupertu nad Laškim priredi v nedeljo, dne 24. septembra po večernicah v šoli igro: «Prisiljen stan je zaničevan» s petjem. K obilni udeležbi vabi odbor.

Sevnica ob Savi. Kmetski strah se je pojavil v sevniskem okraju. Marsikateremu bo še v spomin, koliko razburjenja je povzročila menda pred 10 leti neka zver v Srednjih Stajerskih alpah kmetom in pastirjem, ko so na tajinstveni način bile poklane domače živali. Strah je bil že tako splošen, da je oblast odposlala z Gradca cel bataljon vojakov, da bi nevarni strah ukrotili. Vsi časopisi in ljudje so govorili takrat o «Bauernsreku». Tudi v sevniskem okraju trpijo letos ljudje velik strah, pa ne morebiti pred kakšno zverjo, ampak pred samim baronom Hoschek von Hühlheim, ki je lastnik velikanskih gozdov na Planini in v Sevnici, in ki si je že velikanske milijone s pomočjo naših delavcev iz slovenskih gozdov nakupil. V tistih gozdovih, kjer so tudi obsežne goljave, rastejo, kakor sploh v sevniskem okraju maline, katere so hodili od nekdanj. še predno je gospod baron prišel iz Graca k nam, revni otroci in ženske nabirati, da niso konca zvele. Letos pa je ta baron mobiliziral svoje lovce in uradništvo, da so začeli ljudi neusmiljeno loviti. Kogarkoli in kjer koli so dobili z malinami, so mu vzeli s vso posodo vred. Vsako 24 ljudi je dal baron Hošek tirati pred sevnisko sodišče zaradi latvine, ugledne tržane pa je ovadil zaradi deležnosti tatvine, ker so kupovali maline. Ljudje so bili po celodnevni razpravi oproščeni, ker se je izkazalo, da so jih večina nabirali po drugih gozdovih, ne pa v baronovih. Brezprimeren skandal je od tega gospoda, da upa med nam tako nastopati kot bi bil on kakšen srednjeveški vitez, ljudje pa njegova raja. Cel okraj se zgraža razven samostojneža Jožeta Lipovskega iz Pekla, ki je cel dan brez vabila čakal pred sodnijo, da bi bil gospodu baronu za pričo, proti revnim ljudem.

Dobova pri Brezicah. V nedeljo, dne 10. septembra se je pri nas na prav slovesen način obhajala naša «žegnanska nedelja». Iz Maribora je prišel naš priljubljeni rojak preč. g. dr. Medved. Zjutraj, ob 9h je šla mnogobrojca procesija, na čelu jej domača ločka godba, požarna bramba iz Vel. Obreža — belooblečena dekleta od Sotle, kjer so, na lepo okrašenem vozu sprejeli novi zvon. Pred cerkvijo so po starem občaju vsi navzoči pozdravili novi zvon. Slovesno pridigo in sveto mašo je daroval preč. g. prof. dr. Anton Medved. Gospod pridigar je govoril: «zvon naš pridigar» in njegove besede so nabitopolni prostorni cerkvi ganile v srce, kar priča, da so se mu po opraviilu ljudje osebno zahvaljevali. Kljub temu, da se je isti dan vršila v obmejni fari na Hrvatskem birma, je prihitalo od vseh strani obilo vernikov. Posebna zasluga, da imamo nov zvon, gre sivolasemu preč. gosp. duhovnemu svetovalcu Antonu Pernatu in mnogim dobrim faranom, ki so vkljub raznim zaprekam in težkočam spravili skupaj ogromno svoto. Veliko so pripomogli naši vrli dobovski Amerikanci, ki so lepé dolarje nabrali in semkaj poslali v ta namen. Bog bodi vsem obilen plačnik! Hvale vredno je tudi to, da se je vsa slavnost vršila brez vsakega nemira.

Razne novice.

Ljubavna zaloigra. Pred par dnevi se je v Subotici dogodila strašna ljubavna tragedija. Dva mlada, inteligentna Rusa-begunca sta se pred dvema letoma priselila v Srijemske Karlovce. Margerovski je bil oženjen, Ivanov pa samec. Slednji je zaprosil Magerovskega, naj mu dovoli skupno hrano in stanovanje, kar se je tudi zgodilo. Težka borba za obstanek je moža prisilila, da je ostajal dalje časa na delu. Med tem se je razvilo med Ivanom in prijateljevo ženo neko ljubavno razmerje. Ta ljubezen je rodila nesrečo. Ker sta prijatelja premalo zaslužila, sta prosila subotičko mestno občino za sprejem v redarsko službo. Ponudba je bila sprejeta. Vsi trije so se nato preselili v Subotico. Kmalu nato je našel Magerovski pri Ivanu pismo svoje žene, v katerem mu je sporočila, da je — zanosila. To je

može tako užalilo, da je drugega dne izzval v stražni mučen prepir. Ker se je Ivanov vedel povrh še izzivalno je Magerovski ustrelil iz svojega revolverja trikrat v Ivanova, ki je skušal po stopnjicah uteči. Pri tem je bil smrtno ranjen ter se zgrudil takoj mrtev na tla. En strel je zadel seljaka Milana Matiča, ki je prišel plačevati svoje davke. Ranjena se prepeljali v bolnico, morilca izročili sodišču, žena je pa ostala brez ljubimca in brez — moža.

15 letni morilec. Iz Prištine poročajo: V selu Stimlje je pred par dnevi ubil 15 letni Rifat Veljović ženo Sefe Bečira. Radi neke malenkosti sta se sprla dva dni pred izvršenim zločinom. Rifat je čakal, s sekuro v roki, pred Bečirovo hišo, dokler ni Fatima izstopila iz veže. V mraku jo je udaril dvakrat v ramo in vrat. Fatima je takoj umrla, Rifat pa je pobegnil v šumo.

Volkovi in hajduki. Vzhodna Hercegovina trpi silno vsled razbojništva in hajduštva, srednja — Mostarsko blato — pa vsled volkov. Dosedaj so volkovi poržli 44 glav goveje živine in drobnarije.

VINSKA RAZSTAVA V MARIBORU.

(Dalje).

Kakor se je že poročalo, so se pri komisijonelni preizkušnji in oceni vin na vinski razstavi mariborske pokrajinske razstave od 8. do 17. sept. t. l. vsa vina razvrstila v pet kategorij in sicer: 1. v navadna namizna vina; 2. v boljša namizna vina; 3. v lažja, za buteljke sposobna vina; 4. v boljša buteljska vina in 5. v vinske specialitete.

Preizkušnje vin posameznih kategorij so imele sledeče rezultate: Pri vinih prve kategorije (navadna namizna vina) se je spoznalo najboljšim: štev. 37, Jakob Zabavnika, Jastrebeci; 38, Cirila Zabavnika, Votranjci; 56, dekana Josipa Čičeka, Jarenina; 70, Elizabete Ledinek, Polički vrh; 82, Ignaca Supanič, Vajgen; 180, Ivana Kren, Plavč; 191, Kletarske zadruge v Mariboru; 146, Josipa Holman, Rogatec; 157, Matija Sovinca, Mala Pristava. Pri vinih druge kategorije (boljša namizna vina) bila so najboljša: 28, tvrdke Pugel & Rossmann, Maribor; 39 Filipa Pokrivača, Jastrebeci; 51, Josipa Majer, Plavč; 125, Karola Scherbaum, Maribor; 142, Florjana Gajšek, Loka; 152, Vinar. nadzorništvu v Mariboru; 172, Velikonedeljske graščine in 187 in 188, Kletarske zadruge v Mariboru. Pri vinih tretje kategorije (lažja, za buteljke sposobna vina) so se spoznala najboljšim: 1, Clotar Bouvier, Gor. Radgona; 23, Lovro Petovarja, Ivanjkovci; 27, tvrdke Pugel & Rossmann; 32, Gjura Valjaka, Maribor; 40, Franca Zemljič, Maribor; 53, Frica Zemljič, Ljutomer; 55, dekana Čičeka; 63 in 65 Gašparja Gaubeta; 66, Uprave Jareninski dvor; 89, Janeza Vengera, Jarenina; 112, Gjura Valjaka; 116, «Vinarije» d. d. Ptuj; 124, Alojzija Schickera, Smarjeta; 126 in 159 Vinar. nadzorništvu v Mariboru; 140, Florjana Gajšek; 144, Ivana Gajšek, Smarje pri Jelšah; 147, Antonije Jagodič, Smarje pri Jelšah; 178, Adolfa Stamera, Ormož in 183 Vinkota Stoklasa, Sv. Andraž v Haložah. Pri vinih četrte kategorije (boljša buteljska vina) so bila najboljša: 16 in 20, Zadruge «Ljutomerčan» pri Sv. Bolfenku; 34, Gjura Valjaka; 41, Franca Zemljiča; 60, Ivana Drogza, Ranca; 72, Josipa Majer, Plavč; 78, Alojzija Supanič, Vajgen; 85, Ivana Šerbinek, Vertiče; 87, Josipa Šerbinek, Plavč; 92, Mihe Brenčiča, Spuhlja; 105 107 Staj. hranilnice, upr. v Podlehniku; 115, «Vinarije» v Ptuj; 123, Alojzija Schicker; 128 in 160 Vinar. nadzorništvu v Mariboru; 129, Uprava Racerdvor; 132 in 133 Karola Scherbaum; 134, Elize Artens, Smarje pri Jelšah; 139, Florjana Gajšek; 167, Roberta Košarja, Sv. Bolfenk; 168, Jožefa Breznik, Kog; 171, Velikonedeljske graščine; 186, Klet. zadruge v Mariboru; 194, Franca Miheliča, Zavre in 29, Rudolfa Potrč, Ormož. V peto kategorijo (vinske specialitete) spadajo, razven že objavljenih razstavljenih vin še štev. 22, Lovro Petovarja in 151 Vinar. nadzorništvu v Mariboru.

Vin. ravnatelj Puklavc.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica v Mariboru.

581

Začasno: Koroška cesta 1/1 — Telefon 311 — Brzjavni: Gospobanka.

Centrala: Ljubljana. Podružnice: Djakovo, Sarajevo, Sombor, Split, Šibenik. Ekspozitura: Bled.

Interesna skupnost s Sveopčo Zanatlijsko banko d. d. v Zagrebu in njeno podružnico v Karlovcu in Gospodarsko banko d. d. v Novem Sadu.

Kapital in rezerve skupno z afilijacijami čez R 50.000.000.—.

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lombardira vrednostne papirje, kupuje in prodaja tuje valute in devize, sprejema vloge v tekočem računu in na vložne knjizice ter preskrbuje vse bančne in borzne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.